

[Waldorff]

I alle årene siden, indtil den højtærede statsminister sagde nogle ting i Århus i år, har man faktisk ikke villet anerkende denne sammenhæng. Nu er det altså kommet så vidt, at selv centrum-demokraterne er begyndt at indse, at der specielt på energiområdet faktisk kan være en sammenhæng, som man kunne udnytte til noget konstruktivt.

Efter min mening er dette forslag ikke noget godt forslag. Jeg synes, det bærer præg af, at man er sprunget på vognen, mens den var i fuld fart. Der er flere ting, som jeg synes er underlig uigennemtænkte, eller hvad det nu er.

For det første opererer man med en 3-årig forsøgsperiode. Hvis man endelig ville tage Bremerplanen og så at sige hoppe på den, så var der ikke nogen grund til at kalde det en forsøgsperiode. Så drejer det sig om at komme i gang med et projekt, som i store træk ligger klart til at bruge.

Det andet er den efter min mening besynderlige konstruktion, som jeg har svært ved at forstå, nemlig at man altså går ud fra Bremers model, som i høj grad sætter ind på at organisere produktionssiden, og det kombinerer man med en tilskudsordning, som, så vidt jeg kan forstå dette forslag, sigter på forbrugersiden. Jeg kan ikke se i forslaget i hvert fald, hvordan man vil få disse ting til at hænge sammen. Problemet er så meget større, som vi har nogle erfaringer med de tilskudsordninger til forbrugerne, hvor man forsøger at sikre en afsætning så at sige, sådan at virksomhederne kan komme i gang. Vi har nogle meget dårlige erfaringer med de tilskud: dels at de virker ad h. . . til rent socialt, dels at de faktisk ikke sikrer den opbygning af en produktion på energiområdet, som man egentlig havde tænkt sig at de skulle.

Vi mener stadig væk, at det er fjollet, uigennemtænkt og unødvendigt, at man vil pumpe skatteyderpenge ud på den måde. Der kan være lavindkomstfamilier, som har svært ved at gennemføre energibesparende foranstaltninger, men stort set er det unødvendigt at gå tilskudsvejen, hvad også boligministeren har indset med det forslag, som kommer, om efterisolering af den gamle boligmasse. Man kan sagtens gå en påbudsvej på de områder. Det er meget let at gøre det, også på andre områder end isoleringsområdet, nemlig ved at stille krav med hensyn til

forsyningen med vedvarende energi, bl. a. i kraft af elforsyningsloven.

Hvis man vil gå ind på selve produktionssiden, burde man måske nok følge Bremer mere konsekvent for overhovedet at få sammenhæng i forslaget. Jeg mener stadig væk, at det er unødvendigt – og det er politisk uønskeligt – at sætte ind med de tilskudsordninger, som også Bremerplanen opererer med. Jeg mener, at hvis man vil nå nogen vegne og man vil gøre det på en rimelig måde, må man gøre det, at man satser, som Bremer foreslår, meget på lokale projekter, men at man også lokalt giver statslig støtte til projekter, som drejer sig om en kollektiv energiforsyning, i langt, langt højere grad, end man ellers er tilbøjelig til at tænke på netop i forbindelse med de vedvarende energikilder.

På det område kan der være masser af perspektiv i at forfølge nogle af de ideer, som ligger i Bremerplanen, men den mærkelige konstruktion, som centrum-demokraterne møder op med, tror jeg ikke rigtig fører nogen vegne.

Poul H. Møller (KrF):

Arbejdsministeren har for ikke så længe siden efterlyst nye initiativer til bekæmpelse af vor alt for store arbejdsløshed, og som et sådant initiativ må dette beslutningsforslag ses. Det indeholder i hvert fald efter bemærkningerne beskæftigelse for mere end 14.000 personer pr. år i den 3 års periode, som her foreslås. Hvis disse tal kan holde, må jeg sige, det ville være stortartet.

De fleste af os kender sikkert en del til Bremerplanen og ved, at der i den ligger mange fine ting, anerkendt også af eksperter, og når dette forslag bl.a. er opbygget på denne Bremerplan, må der også ligge nogle fine intentioner i forslaget.

Også tidligere ordførere har tilføjet et men. Mit men går bl.a. på den usikkerhed, der ligger i de beregninger, som er opstillet i bemærkningerne til forslaget. For at sige det firkantet satser man ½ mia kr. pr. år og får tilbage en hel milliard kroner plus disse godt 14.000 personer beskæftiget pr. år, og så er der yderligere tale om valutabesparelser, der kan anslås til ca. 250 mill. kr. Det er alt sammen ganske udmærket, men jeg må erkende, at vi fra kristeligt folkeparti har et vist forbehold med hensyn til disse beregninger.